

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžk/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5018200444
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5018200444.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: K. J., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XX U., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Žilina, so sídlom Národná č. 34, Žilina, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. spisu: KaZA/26249/2018, ČRZ: 140671/2018 zo dňa 9.10.2018, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 31S/108/2018-42 zo dňa 27.5.2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 31S/108/2018-55, zo dňa 24.6.2020, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „krajský súd“, resp. „správny súd“) rozsudkom č. k. 31S/108/2018-42 zo dňa 27.5.2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 31S/108/2018-55, zo dňa 24.6.2020 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. spisu: KaZA/26249/2018, ČRZ: 140671/2018 zo dňa 9.10.2018 (ďalej len ako „preskúmané rozhodnutie“).

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný (ďalej aj ako „Centrum“) podľa ust. § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“) odmietol opätovne priznať žalobkyni nárok na poskytovanie právnej pomoci v právnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 12C/268/2003. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný citoval ust. § 3 ods. 1, § 6 ods. 1, ods. 2, § 6a ods. 1, § 10 ods. 7, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z.z. Žalovaný skonštatoval, že žalobkyni už bola v totožnej právnej veci priznaná právna pomoc. Žalovaný mal preukázané, že k odňatiu nároku na poskytovanie právnej pomoci v konaní vedenom pod sp. zn. 11886/2015- KaZa došlo právoplatným rozhodnutím č. 11886/2015-KaZa zo dňa 15.12.2016 podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z.z. v dôsledku subjektívneho rozhodnutia žalobkyne, pretože táto písomným podaním zo dňa 18.10.2016 oznámila žalovanému, že viac netrvá na poskytovaní právnej pomoci, a preto aj vypovedala určenému advokátovi udelenú plnú moc vo všetkých konaniach, v ktorých ju zastupoval, teda aj v konaní na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 12C/268/2003. Žalovaný uviedol, že pokiaľ žalobkyňa nebola dôvodne spokojná s právnym zastupovaním určeného advokáta, mala možnosť požiadať o zmenu právneho zastúpenia, no rozhodla sa netrváť viac na poskytovaní právnej pomoci prostredníctvom advokáta určeného Centrom. Žalobkyni bol odňatý nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu, že vlastným konaním (vypovedaním plnej

moci určenému advokátovi) zapríčinila odňatie nároku na poskytovanie právnej pomoci v totožnej právnej veci, v ktorej žiadala Centrum opätovne priznať právnu pomoc.

3. Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1 písm. a/ a § 183 SSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

4. Námietku žalobkyne, v zmysle ktorej mal žalovaný vyhodnotiť skutočný dôvod, ktorý viedol žalobkyňu k odvolaniu plnej moci advokátovi JUDr. Mgr. Štefanovi Buchovi, vyhodnotil súd ako nedôvodnú. Krajský súd zdôraznil, že Centrum môže z taxatívne stanovených dôvodov rozhodnutím odmietnuť opätovne priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci. Jedná sa v tomto prípade o diskrečné oprávnenie Centra a aj v prípade naplnenia niektorého z dôvodov môže priznať opakovane nárok na poskytnutie právnej pomoci.

5. Z obsahu administratívneho spisu mal správny súd preukázané, že žalobkyňa doručila žalovanému dňa 18.10.2016 podanie, ktorým oznámila, že ďalej netrvá na poskytovaní právnej pomoci, právnemu zástupcovi vypovedala plnú moc vo všetkých konaniach, v ktorých ju zastupoval. Žalovaný si následne overil túto skutočnosť u advokáta JUDr. Mgr. Štefana Buchu, ktorý v podaní zo dňa 08.12.2016 potvrdil, že žalobkyňa listom zo dňa 06.09.2016 mu vypovedala plnú moc vo všetkých súdnych sporoch. Podľa krajského súdu Centrum nesprávne procesne vyhodnotilo uvedený list ako neposkytnutie súčinnosti oprávnenej osoby, a teda dôvod, pre ktorý žalobkyňi bolo odňaté poskytovanie právnej pomoci rozhodnutím Centra č. 11886/2015-KaZa zo dňa 15.12.2016 v dôsledku neposkytnutia súčinnosti oprávnenej osoby. Podľa krajského súdu uvedeným podaním, vychádzajúc z jeho obsahu, žiadateľka navrhla zastaviť konanie. Krajský súd uviedol, že vzhľadom na to, že žiadateľka neuviedla žiadne dôvody, pre ktoré sa rozhodla takto postupovať v konaní začatom na jej žiadosť, možno charakterizovať takéto konanie ako zavinené zastavenie konania, pre ktoré je Centrum oprávnené nepriznať nárok na právnu pomoc na opakovanú žiadosť v totožnej veci. Dôvody, ktoré viedli žalobkyňu k takémuto konaniu vysvetlila žalobkyňa až v žalobe, keď tvrdila, že sa týmto spôsobom snažila predísť odňatiu poskytovania právnej pomoci z dôvodu prekročenia príjmovej hranice. Z obsahu administratívneho spisu však podľa krajského súdu nevyplýva, že by žalobkyňa žiadala o prerušenie konania. Podľa vyjadrenia žalovaného Centrum listom zo dňa 01.08.2016 oznámilo, že žiadosti žalobkyne o prerušenie konania nevyhovelo, no v tomto oznámení sa prehodnocovala príjmová a materiálna situácia k iným rozhodnutiam Centra, v ktorých vystupuje žalobkyňa ako žiadateľka právnej pomoci. Z obsahu administratívneho spisu v súlade s vyjadrením žalovaného vyplýva, že k veci vedenej pod sp. zn. KaZa/18956/2017 sa príjmová a materiálna situácia ešte neprehodnocovala. Tieto dôvody neboli žalovanému známe v čase vydania napadnutého rozhodnutia, a preto ich nemohol ani zohľadniť. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa domnieval, že došlo k ukončeniu zastupovania z dôvodu nespokojnosti s právnymi službami advokáta, tento záver však nemá oporu v správnom spise. Podľa krajského súdu táto argumentácia žalovaného však nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia, len odôvodnil, prečo Centrum podľa §10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z. nepriznalo právnu pomoc.

6. Krajský súd uzavrel, že Centrum napriek procesnému pochybeniu, ktoré nemalo vplyv na výsledok konania v tejto veci, rozhodlo vecne správne, keď odmietlo opätovne priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z..

7. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu včas podala kasačnú sťažnosť žalobkyňa (ďalej aj ako „sťažovateľka“) z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a žiadala, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, resp. aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší preskúmané rozhodnutie žalovaného a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

8. Sťažovateľka uviedla, že v žalobe namietala, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Poukázala na dôvody, pre ktoré odňala právnomu zástupcovi plnú moc, čo žalovaný nesprávne interpretoval a na skutočnosť, že navrhla prerušenie správneho konania z dôvodov, ktoré neboli svojoľné.

9. Sťažovateľka poukázala na § 32 ods. 2 prvá veta Správneho poriadku a skonštatovala, že uvedené ustanovenie pri posudzovaní dôvodnosti žaloby súd opomenul. Sťažovateľka uviedla, že výzvou zo dňa 28.06.2016 bola žalovaným vyzvaná na dokladovanie aktuálnych osobných a majetkových pomerov v

iných konaniach a preto návrhom na prerušenie konania k týmto konaniam sa domáhala prerušenia konaní z dôvodu, že jej príjem nie je ustálený. Sťažovateľka uviedla, že predmetná výzva nebola realizovaná v konaní sp. zn. 11886/2015, ku ktorému sa domáha opakovanou žiadosťou právnej pomoci, nemala dôvod sa domáhať prerušenia aj tohto konania, avšak je očividné, že riešila príjem ako taký, ktorý je významný pre všetky konania.

10. Podľa sťažovateľky nemôže obstať konštatovanie, že žalovanému neboli dôvody známe v čase vydania napadnutého rozhodnutia a preto ich nemohol zohľadniť. Tvrdenie o zavinenom zastavení konania vychádza podľa sťažovateľky z mimoriadne formálneho posúdenia skutkového stavu, vyplývajúceho z absentujúceho vyššie uvedeného ustanovenia Správneho poriadku. Sťažovateľka je toho názoru, že jej nemožno klásť za vinu, že podania neboli realizované podľa predstáv žalovaného. Ak mal žalovaný za to, že jej podanie, ktorým mu oznamovala, že netrvá na poskytovaní právnej pomoci, nie je dostatočne odôvodnené, mal ju vyzvať na doplnenie podania. Sťažovateľka uviedla, že aj v konaní 11886/2015 boli dôvody, pre ktoré odňala plnú moc, dobre známe a nemožno prehliadať skutočnosť, že z rozhodnutia sp. zn. 11886/2015 vyplýva, že podkladom pre rozhodnutie bolo jej podanie k inej sp. zn. 8844/2014. Vyjadrila názor, že žalovaný si selektívne vyberá iba tie podklady pre rozhodnutie, ktoré boli preňho priaznivejšie.

11. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 12.11.2020. Uviedol, že kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za zákonný a správny. Kasačnému súdu navrhol podanú kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote a je prípustná, po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom vyhodnotil sťažnostné námietky žalobkyne ako plne nedôvodné.

13. Z pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že rozhodnutím sp. zn. 11886/2015-KaZA zo dňa 18.11.2015 bol žalobkyni priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a bol jej určený advokát JUDr. Mgr. Štefan Bucha, v konaní vo veci o vydaní bezdôvodného obohatenia t. č. vedenom na Okresnom súde Žilina po sp.zn. 12C/268/2003.

14. V podaní zo dňa 18.10.2016, ktoré bolo určené do spisu žalovaného sp.zn. 8844/2014, žalobkyňa oznámila žalovanému, že ďalej netrvá na poskytovaní právnej pomoci a právnenému zástupcovi vypovedala plnú moc vo všetkých konaniach, v ktorých ju zastupoval.

15. Na dopyt žalovaného vo veciach, v ktorých žalobkyňu zastupoval ustanovený advokát žalobkyne JUDr. Mgr. Štefan Mucha (okrem iného aj vo veci vedenej u žalovaného pod sp.zn 11886/2015), vyjadril sa ustanovený advokát tak, že žalobkyňa mu listom „Odvolanie plnej moci“ zo dňa 6.9.2016 vypovedala vo všetkých súdnych sporoch plnú moc.

16. Rozhodnutím žalovaného sp.zn. 11886/2015-KaZA zo dňa 15.12.2016 žalovaný žalobkyni odňal nárok na poskytovanie právnej pomoci, ktorý jej bol priznaný ako oprávnenej osobe v konaní pred Okresným súdom Žilina sp.zn. 12C/268/2003. V odôvodnení uviedol, že aplikujúc § 14 ods. 1 písm. a/ zák. č. 327/2005 Z.z., podľa ktorého Centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak oprávnená osoba neposkytuje Centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť, na základe zistenia, že oprávnená vypovedala plnú moc vo všetkých konaniach ustanovenému právnenému zástupcovi, čo tento právny zástupca potvrdil, rozhodol o odňatí oprávnenej osobe nároku na poskytnutie právnej pomoci.

17. Žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci doručenej žalovanému dňa 5.9.2018 požiadala žalobkyňa žalovaného o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci, ktorá sa vedie na OS Žilina pod sp.zn. 12C/268/2003.

18. Tu preskúvaným rozhodnutím žalovaného žalovaný odmietol opätovne priznať žalobkyni nárok na poskytnutie právnej pomoci, ktoré rozhodnutie odôvodnil aplikáciou § 10 ods. 7 zák. č. 327/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov. Uviedol, že žiadateľke už bola priznaná právna pomoc v totožnej právnej veci, v ktorej aktuálne znovu žiada Centrum o priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci.

Centrum malo preukázané, že k odňatiu nároku na poskytovanie právnej pomoci v konaní pod sp.zn. 11886/2018-KaZA došlo podľa § 14 ods. 1 písm. a/ cit. zákona a to v dôsledku subjektívneho rozhodnutia žiadateľky, ktorá Centru písomným podaním zo dňa 18.10.2016 oznámila, že viac netrvá na poskytovaní právnej pomoci a preto aj vypovedala určenému advokátovi udelenú plnú moc vo všetkých konaniach, v ktorých ju zastupoval, teda aj v konaní vedenom na OS Žilina sp.zn. 12C/268/2003. Tak vlastným konaním zapríčinila odňatie nároku na poskytovanie právnej pomoci v totožnej právnej veci, v ktorej teraz žiada Centrum opätovne priznať právnu pomoc.

19. Žalobkyňa v žalobe poukázala na dôvody, pre ktoré odňala právnenému zástupcovi plnú moc a to z dôvodu, že jej príjem prekročoval 1,6 násobok životného minima a preto bola nútená odňať advokátovi plnú moc. Tento jej úmysel preukazovala jej návrhom na prerušenie konania do času, až bude opäť splňať príjmové kritéria. Okrem toho namietala, že žalovaný sa nezaujímal o dôvod vypovedania plnej moci, pričom mal zákonnú povinnosť zisťovať dôvod odňatia plnej moci a vyhodnotiť príčinu tohto odňatia.

20. Správny súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyne, že by mal správny orgán povinnosť zisťovať dôvod, prečo vypovedala plnú moc ustanovenému zástupcovi. Relevantné boli jej podania, z ktorých žiaden dôvod pre takýto úkon nevyplyval. Dôvody, ktoré viedli žalobkyňu k takémuto konaniu, vysvetlila až v žalobe, avšak žalovanému v čase vydania napadnutého rozhodnutia neboli známe a preto ich nemohol zohľadniť. Konštatoval, že vzhľadom na to, že žiadateľka neuviedla žiadne dôvody, pre ktoré sa rozhodla takto postupovať v konaní začatom na jej žiadosť, možno charakterizovať to konanie ako zavinenie zastavenie konania, pre ktoré je žalovaný oprávnený nepriznať právnu pomoc na opakovanú žiadosť v totožnej veci.

21. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zák. č. 327/2005 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.11.2018 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddelení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len "vnútroštátne spory").

22. Podľa § 7 ods. 4 cit. zákona príjem na účely tohto zákona sa zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pritom sa prihliada na príjem za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, a prehodnocuje sa každých 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

23. Podľa § 10 ods. 1 cit. zákona konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosťami uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu Centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej Centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; Centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

24. Podľa § 10 ods. 7 cit. zákona ak v dôsledku neposkytnutia súčinnosti oprávnenej osoby alebo priznania nároku na právnu pomoc na základe nepravdivých alebo neúplných údajov bolo oprávnenej osobe rozhodnutím Centra odňaté poskytovanie právnej pomoci alebo ak oprávnená osoba bezdôvodne zavinila zastavenie konania, Centrum môže z týchto dôvodov rozhodnutím odmietnuť opätovne priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci.

25. Podľa § 14 ods. 1 písm. a/ cit. zákona Centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak oprávnená osoba neposkytuje Centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť.

26. Vychádzajúc z účelu a zmyslu zákona č. 327/2005 Z.z., ktorým zákonodarca sledoval vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, ako i z určitého mechanizmu zavedeného na ochranu vynakladaných

finančných prostriedkov, Centrum právnej pomoci, do právomoci ktorého zákonodarca zveril právomoc rozhodovať o žiadosti žiadateľov (aj o opätovných žiadostiach) na poskytnutie právnej pomoci, je v zmysle § 10 ods. 7 oprávnené z dôvodov taxatívne vymedzených odmietnuť opätovne priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci. Z odôvodnenia žalovaného je zrejmé, aké dôvody viedli Centrum k odmietnutiu opätovného priznania nároku na poskytovanie právnej pomoci, ktorého dôvody považoval kasačný súd za dostatočné.

27. Rozhodujúcim v predmetnej veci bolo, že žalobkyni bol právoplatným rozhodnutím Centra zo dňa 15.12.2016 odňatý priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu neposkytovania súčinnosti ustanovenému advokátovi, čím bol daný právny základ pre postup Centra podľa § 10 ods. 7 zákona. Z uvedeného je potom potrebné vychádzať aj pri vyhodnotení, či v danom prípade bol naplnený dôvod podľa § 10 ods. 7 a to neposkytnutie súčinnosti oprávnenej osoby. Otázka odňatia nároku pre neposkytnutie súčinnosti žalobkyňou advokátovi, konkrétne došlo k vypovedaniu plnomocenstva žalobkyňou skôr určenému advokátovi, už bola uvedeným rozhodnutím právoplatne vyriešená. Dôvod na opätovné odmietnutie priznania nároku na právnu pomoc tak bol daný a vzhľadom na právoplatnosť rozhodnutia o odňatí priznaného nároku nie je možné v konaní o odmietnutí opätovného priznania nároku preskúmať, či skutočne došlo k neposkytnutiu súčinnosti žalobkyne.

28. Pri preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia o odmietnutí opätovného priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci nie sú právne významné dôvody, na ktoré žalobkyňa v žalobe a v kasačnej sťažnosti poukazovala. V prvom rade kasačný súd poukazuje na nesprávne právne posúdenie zo strany žalobkyne, keď odmietnutie opätovného priznania nároku odôvodnila aplikáciou časti § 10 ods. 7 o bezdôvodnom zavinení zastavenia konania. V danom prípade totiž k odmietnutiu opätovného priznania nároku nedošlo z tohto dôvodu, ale z dôvodu neposkytnutia súčinnosti oprávnenej osoby tak, ako to priamo vyplýva z dôvodov preskúmaného rozhodnutia. Samotné neposkytnutie súčinnosti žalobkyne ako oprávnenej osoby bolo jednoznačne preukázané právoplatným rozhodnutím o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci zo dňa 15.12.2016, ktoré bolo vydané podľa § 14 ods. 1 písm. a/ cit. zákona. Preto všetky argumenty žalobkyne, ktorými sa snažila odôvodniť „zastavenie konania“ sú bezpredmetné. V tomto ohľade je aj nesprávny záver krajského súdu, ktorý uviedol, že vypovedanie plnej moci nebolo neposkytnutie súčinnosti oprávnenej osoby, ale bol to návrh na zastavenie konania. Ako bolo vyššie uvedené, je potrebné vychádzať z právoplatného rozhodnutia o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci, ktorý bol odňatý práve z dôvodu neposkytnutia potrebnej súčinnosti podľa § 14 ods. 1 písm. a/ cit. zákona.

29. Preto sú plne právne irelevantné sťažnostné námietky ohľadne vysvetlenia dôvodu, pre ktorý žalobkyňa vypovedala plnomocenstvo advokátovi. Hoci žiadala v žalobe o preskúmanie a zrušenie rozhodnutia o odmietnutí opätovného priznania nároku, jej argumenty smerovali proti rozhodnutiu o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci, ktoré v tomto konaní preskúmať nemožno. Tieto tvrdenia mohla uplatniť pri preskúmaní rozhodnutia o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci zo dňa 15.12.2016, ktorého skutkovým základom bolo práve vypovedanie plnej moci žalobkyne jej ustanovenému advokátovi a dôsledky z toho vyplývajúce.

30. Len na okraj kasačný súd uvádza, že jej tvrdenie, že plnú moc vypovedala z dôvodu, že týmto spôsobom sa snažila predísť odňatiu poskytovania právnej pomoci z dôvodu prekročenia príjmovej hranice, je iracionálne. Pokiaľ by aj došlo k odňatiu poskytovania právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. b/ cit. zákona z dôvodu, že sa nenachádza v materiálnej núdzi, výsledok by bol totožný ako pri jej vypovedaní plnej moci v tom smere, že by ju ďalej v súdnom konaní sp. zn. 12C/268/2003 nezastupoval pridelený advokát. Práve naopak, v prípade ak by došlo k odňatiu poskytovania právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. b/, uvedené by nebolo dôvodom na odmietnutie opätovne priznať jej nárok na poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 10 ods. 7. Ak by sa teda príjem žalobkyne znížil, mohla by opätovne podať v tej istej veci žiadosť v zmysle § 10 ods. 6 cit. zákona. Pokiaľ však postupovala tak, že bez akéhokoľvek vysvetlenia vypovedala plnú moc advokátovi, čím v zmysle rozhodnutia o odňatí nároku zo dňa 15.12.2016 neposkytla určenému advokátovi potrebnú súčinnosť, uvedené konanie je potrebné subsumovať pod dôvod uvedený v § 10 ods. 7 a to neposkytnutie súčinnosti oprávnenej osoby.

31. Okrem toho správne uviedol správny súd, že žalovaný v priebehu správneho konania o odmietnutí opätovného priznania nároku (ani v priebehu konania o odňatí nároku) nebol zo strany žalobkyne informovaný o jej dôvodoch na vypovedanie plnej moci ustanovenému advokátovi a preto ich nemohol zohľadniť. Tieto dôvody, pokiaľ chcela ozrejmiť správne orgánu, prečo vypovedala plnú moc, mala

uviesť už v administratívnom konaní pred rozhodnutím o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci, resp. tieto dôvody uvádzať nemusela, čo bolo jej vlastné rozhodnutie. Správny orgán vzhľadom na to, že sa nejedná o podanie, ktoré musí mať predpísané náležitosti, nemal povinnosť ani oprávnenie vstupovať takto prejavenej autonómnej vôle žalobkyne, resp. vyzývať ju dodatočne na odôvodnenie svojho procesného úkonu. Podanie žalobkyne zo dňa 18.10.2016 nebolo ani nejasné, ani neurčité a bola z neho jasná vôľa žalobkyne, preto nebol dôvod na výzvu na opravu tohto podania.

32. Podľa konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je v súlade so zákonom, ak žalovaný pri rozhodovaní o opätovnej žiadosti na poskytovanie právnej pomoci posúdi nárok žalobcu aj podľa ustanovenia § 10 ods. 7 zák. č. 327/2005 Z.z., aplikujúc správnu úvahu. Nie je mu to možné vyčítať, resp. stanoviť, že postupoval v rozpore so zákonom. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sama z vlastnej vôle vypovedala plnomocenstvo určenému advokátovi, žalovaný vyvodil správny právny záver, s ktorým sa stotožnil ako krajský, tak aj kasačný súd (rovnako napr. rozsudok NSSR sp. zn. 4Sžo/62/2016).

33. Plne nedôvodná je sťažostná námietka, že žalovanému bolo z úradnej činnosti zrejmé, že žalobkyňa rieši príjem, ktorý je významný pre všetky konania. Ako už bolo viackrát vyššie uvedené, že všetky námietky týkajúce sa odôvodnenia vypovedania plnej moci ustanovenému advokátovi mali byť vznesené v konaní žalovaného pod sp. zn. 11886/2015 pred rozhodnutím o odňatí nároku pre poskytnutie právnej pomoci zo dňa 15.12.2016. V konaní, ktoré je predmetom súdneho prieskumu, týkajúce sa opätovného priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci už na základe novej žiadosti zo dňa 5.9.2018 sa už neposudzujú skutkové okolnosti, ktoré prípadne mohli viesť žalobkyňu k vypovedaniu plnej moci v konaní pod sp.zn.11886/2015, keďže toto konanie bolo právoplatne ukončené rozhodnutím o odňatí nároku zo dňa 15.12.2016, ale právne relevantné je, či bola naplnená skutková podstata § 10 ods. 7 cit. zákona. Pokiaľ žalobkyňa namietala nesprávne právne posúdenie, teda neaplikáciu § 32 ods. 2 prvá veta Správneho poriadku tým, že správny orgán mal vedomosť o jej konaní v iných konaniach pred žalovaným, v ktorých riešila svoj príjem ako taký a na tieto jej podania neprihliadol ako na dôvod vypovedania plnej moci, táto námietka je nedôvodná.

34. Pokiaľ žalobkyňa v kasačnej sťažosti namietala, že žalovaný si selektívne vyberal iba tie podklady pre rozhodnutie, ktoré boli pre neho priaznivejšie, čo vyplýva z rozhodnutia 11886/2015 zo dňa 15.12.2016, v ktorom ako podklad uviedol aj jej podanie k inej sp.zn. 8844/2014, kasačný súd uvádza, že podanie žalobkyne sp. zn. 8844/2014 sa týkalo aj iných konaní, pretože ním žalobkyňa oznamovala žalovanému, že vypovedala plnú moc vo všetkých konaniach, v ktorých ju zastupoval ustanovený právny zástupca. Preto bolo pripojené aj do ostatných konaní, vrátane konania pod sp. zn. 11886/2015, v ktorom bol žalobkyňi priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci vo veci sp. zn. 12C/268/2003. Aj táto námietka je preto nedôvodná.

35. Kasačný súd konštatuje v súlade s právnym názorom správneho súdu, že žalovaný rozhodol vecne správne, keď odmietol opätovne priznať nárok žalobkyňi na poskytnutie právnej pomoci podľa § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z.. Sťažostné námietky žalobkyne sú plne nedôvodné a preto jej kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

36. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný bol v konaní úspešný a preto má právo na náhradu trov kasačného konania, avšak súd mu náhradu trov konania nepriznal, pretože neboli splnené podmienky na aplikáciu § 168 SSP. Žalobkyňa ako neúspešná účastníčka nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§ 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

37. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.